

Dundi Dongó csíkos gatyája

Reggel korán, Dundi Dongó felrántotta csíkos gatyáját a potrohára, aztán elindult a virágos mezőre. Dongva, dübnyögve röpködött komótosan egészen estig. Így ment ez minden nap. Hanem aztán egyik nap, mikor éppen fel akarta rántani a csíkos gatyáját, észrevette, hogy elkoptak a csíkjai...

Na most aztán mi legyen? Kihez forduljon? Eszébe jutott Durcimurci pillangó. Neki eltörött a szárnya, de valaki szépen megfoltozta.

– Na, majd megkérdezem őt – gondolta.

De a pillangó azt mondta: – Keresd a Szövőpókot!

A pók azt mondta: – Én csak szőni tudok, festeni nem...

– Akkor vajon ki teszi rendbe a gatyácskámat? – sópánkodott Dundi.

A rét lakói összesereglettek, és tanakodni kezdtek... A kedves Káposztalepke és a Krumplibogár is gondolkodott. Pont arra repült a Vörösbecg. A csőrében összegyűjtött lószőrrel éppen a fészket építette.

– Én ezt felajánlhatom ecsetnek! - mondta a madárka. – Láttam, hogy egy kislány itt felejtette a festékét, azzal kellene megfesteni Dundi csíkjait!

A Mezei pocok már neki is látott.

– Így, ni! – mondta. – De most már ne repkedj esőben, mert megint el fognak tűnni a csíkjaid!

Dundi Dongó nagyon hálás volt, és valóban, esőben mindig otthon tesz-vesz, vigyáz a csíkos gatyácskájára, nehogy eltűnjenek a csíkjai...

Eszti-mami meséje

Eszti

MESÉK

